

بجگله سوگین

گرڈپنیج اس انگلپسی تر خُونونے: سرور شاه ارکان

ارهی خُلکی خوگ بُخ

۱۲ جولای ۲۰۱۹

یہ وخت اند، یہ خوگ اندہن ارہی خُلِکِ خوگ بُخ فُخ. دہف نہن لپٹ غریب ات نادار فُد،

یڈ دہف خو بُخہن اردے بہ مشکل خرچ
ات خوراک ات جای پپٹا چود. یہ دڈ دگہ
چارہ چیداوے نہ فہرڈاد خو دہفے اس
چید اند زواست، ادے لہک دہڈ خُبٹ ہر
رقم خہ فہرڈے ہن، زندگے کنبہن.

یڈ فیشتیر خوگ ڈاد تر پوند ات پے یہ چارک اند یہ ویز واین قتے سردچار سٹ، دڈے

دے رد لود: "اے چارک، مَرَحَمَت، کو
دے خو واین مو رد دہک، وُز چید خو
رد ماز ام."

یڈ چارک دے خو واینے دہکچود دے
خوگ بُخ ارد. یڈے اس دے واین خو رد
چید میزد، ات شچ پید اند زندگے کنبت.

ات دوسگہ، بعدے یہ آش پختہن، اتہ

یہ وورج وایسطہ-وایسطہ تر دے واین چید خبزیت خو دے دہے تے یہ تُق-تُق چود.

"خوگ بُخ! خوگ بُخ! لہک مو، تر چید
دہڈ ام!"، یڈ وورجے قیود.

"نی، نی، چھی تہ لوفد؟ وُز تہ اچبٹ
ترچید تو نہ لہک ام"، یڈ خوگ بُخے
لود.

"دس خہ فِد، وُز تہ شچ خو ووف ات پُف
تے تو چید باد-باد کن ام." یڈ وورجے
لود.

دڈ یڈ بے رحم وورج ووف ات پُفے چود ات یڈ چید باد-باد سٹ. یڈ خوگ بُخ رخواست ات یڈ

وورج دے دہم تے خو پپہن دے زابنت.

پد مڈبنيچ خوگ مس تويد. پد ڈاد تر پوند ات، يے چارک يے ويز خنبچکين قته يے دے
ندے ڈاد خو دے چارک اردے لود: ” اے
چارک! مرحمت، خو خنبچکين مورد دھک،
ؤز خورد يے چيد ماز أم.“

پد چارک دپف خو خنبچکينے دھکچود
دے خوگ بؤخ ارد. پد اس دپف خنبچکينے
خورد يے چيد ميزد، ات شچ پيد اند زندگے
کينت.

ات دوسگه بعدے يے آش پختهن، يد وورج قا وایسطه-وایسطه تر دے خنبچکين چيد خبز
يت خودے دقے تے يے تَق-تَق چود.

” خوگ بؤخ! خوگ بؤخ! لهک مو، ترچيد دپڈ أم!“، پد وورجے قيود.

”نی، نی، چھی ته لوفد؟ ؤز ته اجب تر چيد
تو نه لهک أم“، پد خوگ بؤخے لود.

”دس خه قد، ؤز ته شچ خو ووف ات پُف
تے تو چيد بادباد کِن أم.“ پد وورجے لود.

دڈ پد بے رحم وورج قادرو ووف ات پُف
سُت ات پد چيدے تو بادباد سُت. پد خوگ
بؤخ رُخوست ات پد وورج دے دهم تے خو
پيبن دے زابنت.

پد خدیر خوگ مس ناچار توید. پد ڈاد تر پوند ات، یے چارک یے ویز پختہ خبنت قتے پے

دے ندے ڈاد خودے چارک اردے لود:

اے چارک! مرحمت، دہف خو پختہ خبنتین
مورد دھک، وُز خورد یے چید ماز أم.

پد چارک دہف خو خبنتینے دھکچود دے
خوگ بُخ ارد. پد اس دہف خبنتینے یے
چید خورد میزد، ات شج پید اند زندگے
کبنت.

ات آخر ارد، ید بے بمرم وورج فا وایسطه وایسطه تر دے خبنتین چید خبنت یت خودے
دقے تے یے تَق-تَق چود.

”خوگ بُخ! خوگ بُخ! لھک مو، تر چید دہڈ أم!“، پد وورجے قیود.

”نی، نی، چھی تھ لوقد؟ وُز تھ اچٹ تر چید تو نہ لھک أم!“، پد خوگ بُخے لود.

”دس خہ قد، وُز تھ شج خو ووف ات پُف تے تو چید بادسباد کن أم.“ پد وورجے لود.

دڈ پد وورج ووف ات پُف، ووف ات پُف، ووف ات پُفے چود، دے لبنا مات سَت ات پد
چید غل خو جای تے.

پد وورج کھمکب دھمے خو ڈاد خو دٹے لود: ”خوگ بُخ! خوگ بُخ! دوندکب دقے بیٹ
کے وُزتہ تنھا خو نَنخ نولک تردفے وپڈ أم!“

”نی“، پد خوگ بُخے جواب ڈاد.

”خوگ بُخ! خوگ بُخ! دوندکب دقے بیٹ کے وُزتہ تنھا خو پنجه بن تردفے وپڈ أم!“

”نی“، پد خوگ بُخے جواب ڈاد.

”خوگ بُخ! خوگ بُخ! دوندکب دقے بیٹ کے وُزتہ تنھا خو ڈم نولک تردفے وپڈ أم!“

”نی“، پد خوگ بُخے جواب ڈاد.

”دِس خه فېد، وُز ته شچ سِفهن ام پے دشيد خو رُوخ فه ته ار تو چيد خهفس اُم.“ يَد
وورجے لود.

ات يَد خوگ بُخ يوخے پښد اده يَد وورج رُوخ فه خهفداو مه فهدېد. يَد يوخ وُلنگه كِنبت
ات دے دُد رُوخ فه بر فلک. يَد وورج
ايلهف جاي خهفد ات يوخ دے درو بُنود
سُت، يَد ووی ولے يت پچ-پچ تے پے
رُوخهچ خو رُخوست. دُد دِگه تر دے چيد
خيز قريب نه يت.

ات يَد خوگ بُخ سُت پس خو نهن، دمه
قود تر خو چيد. دُد نبتويد خو قِرادهر
بنيكيدوا، دپقے مس پپښا چود خو قودے
تر چيد. دهښن دُد به آسايبنے يت خوشے دے خو خِبتبن چيد اند زندگے چود ات اس
وورج ات كُد ات كرگس بن دِگه بناج نه ډويد.

صورتبن بن: [ازود اند زابنج سڅ](#)

غلث مس يست.....